

ULASAN PERUNDANGAN

AKTA KANAK-KANAK (PINDAAN) 2016: PENINGKATAN PENALTI

Dina Imam Supaat
dina@usim.edu.my

Fakulti Syariah dan Undang-undang,
Universiti Sains Islam Malaysia.

PENDAHULUAN

Akta Kanak-kanak 2001 (Akta 611) digubal bagi memenuhi tanggungjawab Malaysia sebagai negara anggota Konvensyen mengenai Hak Kanak-kanak 1989. Selepas 13 tahun akta ini dilaksanakan sejak tahun 2002, timbul keperluan untuk meningkatkan perlindungan dan kebajikan kanak-kanak dengan meminda Akta 611 berikutan jenayah terhadap kanak-kanak yang terus meningkat. Menyedari cabaran untuk memastikan Akta 611 lebih berupaya membela kanak-kanak¹ dan mendepani isu perlindungan kanak-kanak di era kepesatan kemajuan teknologi, akta tersebut dipinda selepas perbincangan dan perundingan dengan pemegang taruh diadakan.² Pindaan dibuat berlandaskan prinsip pengukuhan perlindungan; komitmen sebagai negara yang berpihak pada Konvensyen mengenai Hak Kanak-kanak; memperkasakan pelibatan masyarakat; dan pemeliharaan berasaskan keluarga.³

- 1 n. n. (2016, 28 Julai). Peraturan Lebih Garang Bela Nasib Kanak-kanak. *Harian Metro*. Retrieved from <https://www.pressreader.com/malaysia/harian-metro/20160728/281947427215128> at 12 Mei 2018.
- 2 Parlimen Malaysia. (2016). Penyata Rasmi Parlimen. Dewan Rakyat, Parlimen Ketiga Belas, Penggal Keempat. Mesyuarat Pertama. Bil. 19. 6 April 2016, p. 82.
- 3 Parlimen Malaysia. (2016). Penyata Rasmi Parlimen. Dewan Rakyat, Parlimen Ketiga Belas, Penggal Keempat. Mesyuarat Pertama. Bil. 19. 6 April 2016, p. 82.

Pada tahun 2016, parlimen meluluskan Rang Undang-undang Kanak-kanak (Pindaan) 2015 dan diwartakan pada Julai 2016 yang merangkumi empat peruntukan utama, iaitu peningkatan penalti bagi kesalahan di bawah akta, Perintah Khidmat Masyarakat, penjagaan berasaskan keluarga dan mewujudkan Daftar Kanak-kanak. Artikel ini akan memfokuskan Fasal 29, 30 dan 31 Akta Kanak-kanak (Pindaan) 2016 yang meminda seksyen 31, 32 dan 33 dengan meningkatkan penalti denda dan penjara, dan memperkenalkan hukuman baharu, iaitu khidmat masyarakat. Artikel ini akan membincangkan pindaan seksyen 30, 31, dan 32 berkaitan dengan hukuman bagi perbuatan penganiayaan, pengabaian, pembuangan dan penderaan kanak-kanak; mengakibatkan kanak-kanak mengemis dan menjalankan aktiviti yang salah di sisi undang-undang; dan meninggalkan kanak-kanak tanpa pengawasan dengan melihat sama ada pindaan yang dilakukan melindungi kanak-kanak atau tidak.

JENAYAH TERHADAP KANAK-KANAK DALAM ERA KEMAJUAN INTERNET

Sebanyak 4652 kes penderaan kanak-kanak direkodkan oleh Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat dari tahun 2015 hingga 2016⁴ dan persengketaan keluarga menjadi faktor utama penderaan,⁵ manakala dari tahun 2015 hingga Jun 2017, sebanyak 581 kes dera oleh pengasuh kanak-kanak

- 4 n. n. (2017, 17 Mac). 4652 Kes Penderaan Libatkan Kanak-kanak. *Utusan Online*. Retrieved from <http://www.utusan.com.my/berita/parlimen/4-652-kes-penderaan-libatkan-kanak-kanak-1.458091> at 15 April 2018; dan n. n. (2016, 21 Mac). Kerajaan harus percepatkan pindaan Akta Kanak-kanak – MCPF. *Bernama*. Retrieved from <http://www.astroawani.com/berita-malaysia/kerajaan-harus-percepatkan-pindaan-akta-kanak-kanak-mcpf-99272> at 15 April 2018.
- 5 Bernama. (2017, 16 Mac). Perbalahan dalam Keluarga Punca Utama Kes Dera Kanak-Kanak. *Mstar*. Retrieved from <http://www.mstar.com.my/berita/berita-semasa/2017/03/16/perbalahan-kes-dera/#DgYJQ2WEQAvulKIO.99> at 30 April 2018.

dilaporkan.⁶ Jumlah kes yang ditunjukkan dalam data ini amat membimbangkan kerana kanak-kanak didera oleh orang yang mereka kenali dan dalam keadaan pendera kanak-kanak merupakan orang yang diberikan kepercayaan untuk melindungi dan menjaga kanak-kanak tersebut. Sementara itu, penggunaan internet yang meluas dan akses yang tidak terhad dalam kalangan orang dewasa dan kanak-kanak mendedahkan kanak-kanak kepada risiko dibuli di internet yang merupakan suatu bentuk penderaan mental, risiko terdedah kepada bahan lucah, serta kanak-kanak akan terjerus pada penderaan seksual dan eksploitasi seksual.⁷ Turut membimbangkan ialah pemangsa yang bertopengkan watak pekerja sosial mengambil kesempatan mendera kanak-kanak secara seksual,⁸ seperti kes Richard Huckle, warga Britain yang mengeksploitasi kanak-kanak yang kurang bernasib baik yang dibantu oleh persatuan Kristian. Beliau melakukan penderaan seksual terhadap lebih kurang 200 kanak-kanak termasuk bayi antara tahun 2006 hingga 2014 dan ada antara mereka yang dirogol dan seramai 23 orang didera selama beberapa tahun. Huckle turut berkongsi imej jenayahnya di laman web gelap (*dark web*) yang hanya boleh dilayari oleh mereka yang mendaftar sebagai ahli.

Kegiatan pendera dan pedofilia yang semakin berleluasa dengan penggunaan teknologi maklumat juga menjadi suatu cabaran besar⁹ kerana kanak-kanak kini menghabiskan banyak masa melayari internet, terutamanya media sosial yang kini menjadi

- 6 Bernama. (2017, 28 Ogos). 581 kes penderaan kanak-kanak dilaporkan sejak 2015 hingga Jun ini. *Astro Awani*. <http://www.astroawani.com/berita-malaysia/581-kes-penderaan-kanak-kanak-dilaporkan-sejak-2015-hingga-jun-ini-153656> at 30 April 2018.
- 7 Stanley, J. (2001). Child abuse and the internet issues. *The Australian Institute of Family Studies*, 15.
- 8 Mc Veigh, K. (2016, 6 Jun). Richard Huckle given 22 life sentences for abuse of Malaysian children. *The Guardian*. Retrieved from <https://www.theguardian.com/uk-news/2016/jun/06/richard-huckle-given-23-life-sentences-for-abusing-malaysian-children> at 5 Mei 2018.
- 9 Powell, Andrian. (2007). *Paedophiles, child abuse and the internet: A practical guide to identification, action and prevention* (pp. 101 – 123). Oxford: Radcliffe Publishing.

sarang pedofilia mencari mangsa. Dalam kes pelajar Malaysia yang sedang menuntut di Kolej Imperial London, Nur Fitri Azmeer Nordin dijatuhkan hukuman penjara sembilan bulan di Mahkamah Southwark Crown, London selepas mengaku salah atas 17 pertuduhan termasuk dua tuduhan menghasilkan imej kanak-kanak dan empat tuduhan memiliki imej kanak-kanak dengan niat untuk diedarkan. Beliau memiliki lebih 30 000 imej pornografi kanak-kanak di dalam komputer ribanya, termasuk gambar yang beliau ambil sendiri.¹⁰ Koleksi imej dalam simpanan beliau tergolong dalam Kategori A yang diklasifikasikan oleh polis Britain sebagai bahan paling melampau. Beliau yang telah menjalani hukuman penjara di England dihantar pulang ke Malaysia. Di Malaysia, Nur Fitri bebas dan tidak dipantau oleh polis meskipun rekod jenayahnya disimpan oleh pihak polis dalam pangkalan data.¹¹ Pelibatan individu berisiko sebagai pendera dan penjenayah yang pernah disabitkan dengan kesalahan terhadap kanak-kanak untuk mengendalikan kanak-kanak atau bekerja dengan kanak-kanak atas apa-apa jua kapasiti amat membimbangkan kerana pihak majikan tidak dapat mengesannya.

PINDAAN SEKSYEN 31, 32 DAN 33 BERKENAAN DENGAN KENAIKAN PENALTI

Peruntukan seksyen 31, 32 dan 33 selepas pindaan adalah seperti yang berikut:

“31. (1) mana-mana orang, yang merupakan orang yang mempunyai pemeliharaan seseorang kanak-kanak—

(a) yang menganiayai, mengabaikan, membuang atau mendedahkan kanak-kanak itu atau bertindak secara cuai dengan cara yang mungkin akan menyebabkannya mengalami

10 Barrel, R. (2015). Imperial College London student jailed for 30 000 child abuse images. *Huffpost*. https://www.huffingtonpost.co.uk/2015/05/09/nur-fitri-azmeer-nordin_n_7247098.html?guccounter=11 at 12 April 2018.

11 n. n. (2015, 7 April). Seorang pesalah pedofilia bebas selepas jalani hukuman di UK - Timbalan KPN. *Mstar Online*. Retrieved from <http://www.mstar.com.my/berita/berita-semasa/2015/05/07/pesalah-pedofilia-bebas/#AAVikS6IS05UgaUw.99> at 14 April 2018.

kecederaan fizikal atau emosi atau yang menyebabkan atau membenarkannya dianiayai, diabaikan, dibuang atau didedahkan sedemikian; atau

(b) yang menganiayai dari segi seks kanak-kanak itu atau yang menyebabkan atau membenarkannya dianiayai sedemikian,

melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima puluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua puluh tahun atau kedua-duanya.

(2) Mahkamah hendaklah, sebagai tambahan kepada apa-apa hukuman yang dinyatakan dalam subseksyen (1), memerintahkan supaya orang yang disabitkan atas suatu kesalahan di bawah subseksyen itu-

(a) menyempurnakan suatu bon dengan penjamin untuk berkelakuan baik selama apa-apa tempoh dan apa-apa syarat yang difikirkan patut oleh mahkamah; dan

(b) melaksanakan khidmat masyarakat.

(3) Jika seseorang yang diperintahkan supaya menyempurnakan suatu bon untuk berkelakuan baik di bawah subseksyen (2) tidak mematuhi mana-mana syarat bon itu, dia boleh didenda selanjutnya tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selanjutnya selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

(3A) Khidmat masyarakat yang disebut dalam subseksyen (2)(b)-

(a) tidak boleh kurang daripada tiga puluh enam jam dan tidak lebih daripada dua ratus empat puluh jam secara agregat;

(b) hendaklah dilaksanakan dalam tempoh tidak melebihi enam bulan dari tarikh perintah itu; dan

(c) hendaklah tertakluk kepada apa-apa syarat yang dinyatakan oleh Mahkamah.

(3b) Mana-mana orang yang tidak mematuhi perintah Mahkamah supaya melaksanakan khidmat masyarakat di bawah subseksyen (2) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit.

(4) Seseorang ibu atau bapa atau penjaga atau orang lain yang

bertanggungjawab di sisi undang-undang untuk menyara seseorang kanak-kanak hendaklah disifatkan telah mengabaikannya dengan cara yang mungkin akan menyebabkannya mengalami kecederaan fizikal atau emosi jika, sungguhpun dia berupaya mengadakan makanan, pakaian, rawatan perubatan atau pergigian, penginapan atau pemeliharaan yang mencukupi bagi kanak-kanak itu daripada sumber-sumbernya sendiri, dia tidak berbuat demikian.

(5) Seseorang boleh disabitkan atas suatu kesalahan terhadap seksyen ini walaupun—

- (a) penderitaan atau kecederaan kepada kesihatan kanak-kanak yang berkenaan atau kemungkinan penderitaan atau kecederaan kepada kesihatan kanak-kanak yang berkenaan telah dielakkan melalui tindakan orang lain; atau
- (b) kanak-kanak yang berkenaan telah mati.

32. (1) Mana-mana orang yang menyebabkan atau mengakibatkan mana-mana kanak-kanak atau, sebagai seorang yang mempunyai pemeliharaan seseorang kanak-kanak, membenarkan kanak-kanak itu berada di mana-mana jalan, premis atau tempat bagi maksud—

- (a) mengemis, menerima sedekah, sama ada atau tidak dengan dalih menyanyi, bermain, membuat persembahan atau menawarkan apa-apa jua untuk jualan;
- (b) menjalankan penajaan yang menyalahi undang-undang, loteri haram, perjudian atau aktiviti lain yang menyalahi undang-undang yang memudaratkan kesihatan dan kebajikan kanak-kanak itu, atau
- (c) menjalankan apa-apa aktiviti lain yang menyalahi undang-undang,

melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua puluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

(2) Mahkamah hendaklah, sebagai tambahan kepada apa-apa hukuman yang dinyatakan dalam subseksyen (1), memerintahkan supaya orang yang disabitkan atas suatu kesalahan di bawah subseksyen itu melaksanakan khidmat masyarakat.

(3) Khidmat masyarakat yang disebut dalam subseksyen (2)-

- (a) tidak boleh kurang daripada tiga puluh enam jam dan tidak lebih daripada dua ratus empat puluh jam secara agregat;
- (b) hendaklah dilaksanakan dalam tempoh tidak melebihi enam bulan dari tarikh perintah itu; dan
- (c) hendaklah tertakluk kepada apa-apa syarat yang dinyatakan oleh Mahkamah.

(4) Mana-mana orang yang tidak mematuhi perintah Mahkamah supaya melaksanakan khidmat masyarakat di bawah subseksyen (2) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit.

33. (1) Mana-mana orang, yang merupakan ibu atau bapa atau penjaga atau orang yang pada masa itu mempunyai pemeliharaan seseorang kanak-kanak, yang meninggalkan kanak-kanak itu—

- (a) tanpa mengadakan persediaan bagi pengawasan dan pemeliharaan yang berpatutan bagi kanak-kanak itu;
- (b) selama suatu tempoh yang tidak berpatutan memandangkan semua hal keadaan; atau
- (c) dalam keadaan yang tidak berpatutan memandangkan semua hal keadaan,

melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua puluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

(2) Mahkamah hendaklah, sebagai tambahan kepada apa-apa hukuman yang dinyatakan dalam subseksyen (1), memerintahkan supaya orang yang disabitkan atas suatu kesalahan di bawah subseksyen itu melaksanakan khidmat masyarakat.

(3) Khidmat masyarakat yang disebut dalam subseksyen (2)-

- (a) tidak boleh kurang daripada tiga puluh enam jam dan tidak lebih daripada dua ratus empat puluh jam secara agregat;
- (b) hendaklah dilaksanakan dalam tempoh tidak melebihi enam bulan dari tarikh perintah itu, dan
- (c) hendaklah tertakluk kepada apa-apa syarat yang dinyatakan oleh Mahkamah.

(4) Mana-mana orang yang tidak mematuhi perintah Mahkamah supaya melaksanakan khidmat masyarakat di bawah seksyen (2) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit.”

Pindaan seksyen 31, 32 dan 33 Akta 611 memperlihatkan kenaikan penalti maksimum penjara dari 10 tahun kepada 20 tahun (seksyen 31); dan dari dua tahun kepada lima tahun (seksyen 32 & 33) dan denda dinaikkan daripada RM10 000 kepada RM20 000 (seksyen 31) dan dari RM5000 kepada RM20 000 (seksyen 32 & 33). Denda maksimum kerana gagal mematuhi perintah khidmat masyarakat juga tinggi, iaitu RM10 000. Kenaikan penalti merupakan perkara biasa yang dilaksanakan di negara-negara lain bagi membendung perlakuan jenayah. Dewan Rakyat Filipina dilaporkan meminda “Special Protection of Children Against Abuse, Exploitation, and Discrimination Act” dengan menaikkan penalti bagi kesalahan terhadap kanak-kanak.¹² Begitu juga cadangan mengenakan penalti terhadap mereka yang gagal melaporkan kes penderaan kepada pihak berkuasa Amerika.¹³ Sebelum itu, Kanada telah pun meluluskan beberapa rang undang-undang yang meningkatkan kadar penalti bagi kesalahan terhadap kanak-kanak.¹⁴ India pula dalam proses memperkenalkan hukuman mati terhadap perogol kanak-kanak walaupun mendapat tentangan daripada badan pejuang hak asasi manusia.¹⁵

12 Cruz, M. (2018, 26 Mei). Stiffer penalties for violators of child protection laws pushed. *Manilastandard.net*. Retrieved from <http://manilastandard.net/news/national/266612/stiffer-penalties-for-violators-of-child-protection-laws-pushed.html>. at 27 Mei 2018.

13 Lawlor, J., & Thistle, S. (2018, 31 Mei). Lepage to push for child protection reforms, seek criminal penalties for failure to report suspected abuse. Retrieved from <https://www.pressherald.com/2018/05/31/lepage-says-child-deaths-a-result-of-out-of-date-system/> at 1 Jun 2018.

14 The Conservative. (2015). Harper announces new measures to protect children and increase penalties for serious crimes. The Conservative Party of Canada. Retrieved from <https://www.conservative.ca/harper-announces-new-measures-to-protect-children-and-increase-penalties-for-serious-crimes-2/> at 20 Mei 2018.

15 Tapper, J., & Satija, B. (2018, 21 April). India to introduce death penalty for child rapists. Retrieved from <https://www.theguardian.com/world/2018/apr/21/india-poised-to-introduce-death-penalty-for-child-rapists> at 20 Mei 2018.

Hukuman yang tersedia dalam sistem keadilan jenayah bermatlamat untuk meningkatkan keselamatan dan ketenteraman awam dengan menghalang perbuatan jenayah dan pengulangannya. Tindakan yang dikenakan terhadap pesalah jenayah adalah sebagai hukuman kepada pesalah; perlindungan kepada orang awam daripada kemudaratan yang disebabkan oleh penjenayah; sebagai pembalasan terhadap perbuatan jenayah yang dilakukan; pencegahan kepada orang ramai daripada melakukan perbuatan jenayah; untuk membaiki dan membaharui sikap seseorang supaya menjadi lebih baik; sebagai kaedah pengesahan dan pembenaran fungsi undang-undang dengan menunjukkan kepada pesalah bahawa setiap pesalah akan dihukum; dan sebagai pampasan dan ganti rugi kepada masyarakat. Akta Kanak-kanak (Pindaan) 2016 memberikan tumpuan pada tiga kaedah penalti atau hukuman, iaitu denda, penjara dan khidmat masyarakat. Penjara ialah suatu cara untuk menghukum, melumpuhkan (*incapacitation*), mencegah dan memulihkan pesalah, manakala denda pula merupakan suatu kaedah berbentuk hukuman dan pencegahan.

Penetapan penalti merupakan suatu cara pencegahan dan sekatan bagi kesalahan jenayah dan menaikkan kadar penalti dilihat sebagai suatu kaedah yang lebih berkesan untuk meningkatkan usaha pencegahan. Menurut teori pencegahan jenayah, seorang pesalah akan memilih untuk melakukan jenayah jika mereka percaya bahawa faedah yang didapati daripada perbuatan jenayah lebih besar daripada penalti yang dikenakan.¹⁶ Penalti kewangan atau denda dianggap sebagai kaedah yang lebih mudah ditadbir urus berbanding dengan hukuman atau sekatan lain yang boleh memberikan pulangan atau hasil kepada pihak berkuasa. Denda yang dibayar kepada mahkamah boleh diberikan kepada mangsa yang mengalami kesakitan dan kerugian akibat perbuatan tertuduh. Tambahan pula, denda lebih mudah diselaraskan dan disesuaikan dengan tahap jenayah yang dilakukan dan hukuman yang dijatuhkan kepada tertuduh tidak

16 Moffatt, S., & Poynton, S. (2007). The deterrent effect of higher fines on recidivism: Driving offences. *Crime and Justice Bulletin (106): NSW Bureau of Crime Statistics and Research*, p. 2.

terlalu berat atau melampau berbanding dengan kesalahan yang dilakukan. Denda juga dapat mengelakkan implikasi sosial yang berlaku jika seseorang dipenjarakan, seperti kehilangan pekerjaan dan pendapatan, serta keluarga hilang sumber pendapatan. Dengan denda kewangan, seorang pesalah boleh terus bekerja dan bersama-sama keluarga, dan seterusnya menghindari risiko dibuang oleh masyarakat dan kesulitan untuk kembali ke pangkuan masyarakat.¹⁷ Denda juga dikatakan berupaya mengurangkan kadar pengulangan jenayah bagi sesetengah kesalahan dan mengikut umur pelaku.¹⁸ Walau bagaimanapun, faedah dan kelebihan ini bergantung pada tahap maksimum denda yang boleh dikenakan, kemampuan pesalah untuk membayar dan kebijaksanaan mahkamah untuk menentukan kadar denda yang memainkan peranan untuk menyekat atau menghalang perbuatan jenayah, di samping menghukum pesalah atas perbuatan kejam dan keji yang dilakukan terhadap kanak-kanak. Kajian menunjukkan bahawa hukuman yang lebih berat terhadap sesuatu kesalahan lebih memberikan kesan berbanding dengan hukuman yang lebih rendah walaupun terdapat beberapa faktor lain yang mempengaruhi sikap individu terhadap hukuman.¹⁹ Terdapat juga kajian yang melaporkan bahawa perintah khidmat masyarakat lebih berkesan mengurangkan kadar ulangan kesalahan sebanyak

-
- 17 Gordon, M. A., & Glaser, D. (1991). The use and effects of financial penalties in municipal courts. *Criminology*, 29(4), pp. 651 – 676. Steve Moffatt, & Suzanne Poynton. (2007). The deterrent effect of higher fines on recidivism: Driving offences. *Crime and Justice Bulletin (106): NSW Bureau of Crime Statistics and Research*, pp. 1 – 3.
 - 18 Kraus, J. (1974). The deterrent effect of fines and probation on male juvenile offenders. *Australian and New Zealand Journal of Criminology*, 7(4), pp. 231 – 240; Mann, R. E., Vingilis, E. R., Gavin, D., Adlaf, E., & Anglin, L. (1991). Sentence severity and the drinking driver: Relationships with traffic safety outcomes. *Accident, Analysis and Prevention*, 23(6), pp. 483 – 491. Moffatt, S., & Poynton, S. (2007). The deterrent effect of higher fines on recidivism: Driving offences. *Crime and Justice Bulletin (106): NSW Bureau of Crime Statistics and Research*, pp. 3 – 7.
 - 19 Mann, H., Garcia- Rada, X., Hornuf, L., & Tafurt., J. (2016). What deters crime? Comparing the effectiveness of legal, social, and internal sanctions across countries. *Front. Psychol*, 7, p. 85.

tiga peratus berbanding dengan hukuman penjara bagi kes jenayah yang serius seperti mencuri, menyerang dan kesalahan dadah.²⁰

PEMERKASAAN DAN PENGUATKUASAAN UNDANG-UNDANG

Tanpa penguatkuasaan, undang-undang hanya tinggal nama dan tidak berupaya melindungi kanak-kanak. Undang-undang memerlukan perantara untuk menjadi suatu nukilan yang bermakna, iaitu badan pelaksana dan penguat kuasa. Penguatkuasaan perlu bermula dengan pencegahan, pengabaian, penderaan dan eksploitasi secara menyeluruh dan tidak boleh ada unsur pilih kasih. Jika pihak pendakwa berjaya membuktikan tuduhan di bawah Akta Kanak-kanak 2001, adakah mahkamah bersedia untuk mengenakan hukuman maksimum terhadap pesalah? Kepada siapakah hukuman penjara dan denda ini ditujukan, adakah kepada mana-mana pesalah termasuk ahli keluarga seperti ibu dan bapa? Untuk menentukan hukuman, mahkamah perlu membuat pertimbangan berdasarkan fakta dan hal keadaan sesuatu kes.

Ibu bapa, guru dan pihak lain yang bertanggungjawab perlu melindungi kanak-kanak dan melengkapkan diri mereka dengan ilmu yang membolehkan mereka mencegah dan mengesan risiko penderaan, pengabaian dan eksploitasi. Tanpa ilmu yang menjadi asas untuk melindungi kanak-kanak, undang-undang tidak akan mendatangkan kesan sekiranya tiada kerjasama erat dalam kalangan masyarakat.

Kes *Pendakwaraya lwn Basri bin Talib*²¹ adalah antara kes terawal di bawah seksyen 31(1)(a) apabila mahkamah berdepan dengan dilema untuk menentukan hukuman terhadap seorang bapa yang mendera anak perempuannya yang berusia sembilan tahun. Menurut bukti perubatan dan gambar mangsa, terdapat luka dan parut lama di seluruh badan mangsa yang dipukul dengan tangan dan tali pinggang. Perayu bercerai dengan ibu kandung mangsa dan sejak itu mangsa tinggal bersama-sama perayu yang kemudian berkahwin semula. Mangsa tinggal bersama-sama bapa kandung dan ibu tirinya, serta dua lagi abangnya yang

20 Tait, D. (2001). The effectiveness of criminal sanctions: A natural experiment, Report 33/96-7 to the Criminology Research Council. University of Canberra.

21 [2007] 2 *MLJ* 193.

berusia 17 dan 19 tahun, dan masih menuntut. Ketika dituduh, perayu tidak diwakili peguam dan mengaku bersalah. Majistret menjatuhkan hukuman penjara dua tahun dan bon berkelakuan baik selama tiga tahun dengan seorang penjamin. Dalam rayuan di mahkamah tinggi, peguam perayu memohon supaya hukuman penjara itu digantikan dengan denda sahaja kerana perayu mengaku salah dan kesalahan tersebut merupakan kesalahan kali pertama pesalah. Hakim Abu Samah Nordin dalam penghakimannya berpendapat bahawa majistret gagal mengambil kira kedudukan perayu sebagai pesalah kali pertama yang mengaku salah. Menurut beliau, meskipun mahkamah melihat kes penderaan sebagai suatu kesalahan serius, pemenjaraan yang panjang akan menyebabkan anak yang lain kehilangan kasih sayang dan sokongan kewangan daripada seorang bapa yang boleh menyebabkan keluarga berpecah-belah. Hakim merujuk buku *Principles of Sentencing* (Edisi ke-2) halaman 109 – 110 yang menyatakan bahawa:

Speaking generally of cases of violence to children, the court observed that few cases presented greater difficulties in sentencing; 'at one extreme they reveal utter brutality which must be dealt with very severely at the other extreme one gets cases of undoubted maltreatment where the explanation is to be found in social inadequacy or momentary loss of temper'. In cases in the latter category an individualized measure may be approved, provided that the degree of violence used against the child is not grave and arrangements can be made for sufficient support and supervision to make recurrence of the offence unlikely.

Oleh itu, mahkamah membuat perintah pengurangan tempoh penjara daripada dua tahun kepada setahun, dan mengekalkan bon berkelakuan baik yang boleh mencegah pengulangan jenayah.

Kes *Nor Azli bin Abdul Wahab lwn Pendakwa Raya*²² ialah rayuan hukuman yang dikenakan terhadap perayu oleh mahkamah seksyen kerana kesalahan di bawah seksyen 31(1) (a). Perayu disabitkan dengan kesalahan menganiaya dan membiarkan seorang kanak-kanak dalam pemeliharaannya mengalami kecederaan fizikal

22 (2013) 7 *MLJ* 699.

dan dihukum penjara lapan tahun. Rayuannya ditolak meskipun perayu mengaku bersalah ketika kali pertama tuduhan dibacakan. Menurut Samsudin Hassan, Pesuruhjaya Kehakiman, kepentingan awam hendaklah diutamakan untuk menimbang hukuman. Menurutnya, hukuman penjara lapan tahun adalah sesuai untuk menghukum perayu dan bertindak sebagai deteren kepada orang lain yang berhasrat melakukan kesalahan yang sama. Hukuman tersebut akan memberikan isyarat kepada orang awam bahawa mahkamah tidak akan bertolak ansur dengan kesalahan seumpama ini. Hukuman berat juga menunjukkan keutamaan dan kemuliaan untuk melindungi kanak-kanak, di samping memberikan keyakinan kepada para ibu bapa yang menghantar anak-anak untuk dijaga oleh pengasuh.

Dalam kes *Pendakwaraya lwn Lee Seet Yeng*,²³ mahkamah tinggi mengesahkan keputusan mahkamah majistret yang menghukum seorang pemilik yang juga pengetua sebuah taska yang didapati bersalah di bawah seksyen 31(1)(a) Akta Kanak-kanak 2001 kerana mendera seorang pelajar secara fizikal dengan merotan tangan dan kaki mangsa atas alasan tidak membuat kerja sekolah yang diberikan guru. Responden dihukum penjara dua hari dan denda RM8000. Selepas rayuan dikemukakan oleh pendakwa raya, hakim menambah bon berkelakuan baik selama setahun dengan seorang penjamin. Pesuruhjaya Kehakiman, Wong Teck Meng menjelaskan luka yang dialami oleh mangsa bukanlah di bahagian utama tubuhnya, dan hanya di kaki, tangan dan belakang badan yang menunjukkan tertuduh memukul mangsa dengan niat untuk mengajar mangsa dan bukan mencederakan. Tambahan pula, majistret mempertimbangkan kepentingan awam dan kepentingan responden tetapi tidak pula menyatakan sama ada kepentingan awam diutamakan berbanding dengan kepentingan responden. Bagaimanakah mahkamah boleh menerima justifikasi tindakan responden yang memukul seorang kanak-kanak berusia lima tahun kerana tidak menyiapkan kerja sekolah dengan tujuan untuk “mengajar” mangsa, sedangkan tindakan tersebut tidak selari

23 (2016) 1 LNS 1570.

dengan prinsip kebajikan dan kepentingan terbaik kanak-kanak tersebut. Tambahan pula, mendatangkan kesakitan dan kecederaan kepada anak yang berusia lima tahun merupakan suatu penderaan kerana pengajaran atau pendidikan tidak wajar dipaksa pada usia yang sangat muda, iaitu waktu kanak-kanak itu sepatutnya mendapat kasih sayang sepenuhnya dan menikmati zaman bermain.

Selepas pindaan Akta 611, mahkamah mempunyai kuasa untuk menjatuhkan hukuman penjara sehingga 20 tahun, atau denda sehingga RM50 000 atau kedua-duanya sekali, dan boleh mengenakan hukuman tambahan, iaitu meletakkan bon berkelakuan baik berserta syarat yang difikirkan patut oleh mahkamah dan boleh juga membuat perintah khidmat masyarakat.

Kes *Public Prosecutor lwn Tan Keng Thong*²⁴ merekodkan penderaan fizikal yang dilakukan oleh seorang bapa terhadap anak lelakinya yang berusia lima tahun lebih menyebabkan mangsa patah peha kiri dan lebam di tangan dan kaki. Mangsa didera berulang kali setiap hari dengan kayu, rotan dan tangan dan tertuduh berterusan menumbuk kaki mangsa. Tertuduh dan isteri membawa mangsa ke hospital apabila kakinya bengkak dan tidak boleh berjalan. Mereka mendakwa mangsa jatuh dari katil. Hasil siasatan pihak hospital dan pasukan SCAN menunjukkan bahawa kaki mangsa patah kerana didera dan terdapat banyak kecederaan dan parut lama di seluruh badan mangsa. Tertuduh juga pernah memukul isterinya dan terdapat beberapa laporan polis dibuat oleh bapa isteri tetapi tertuduh hanya diberikan amaran. Sebelum menjatuhkan hukuman, Hakim Nuradura Hamzah berpuas hati bahawa tertuduh faham akan pengakuan salahnya dan akibat pengakuan salah tersebut. Tertuduh memohon kepada mahkamah agar meringankan hukuman atas dasar tertuduh sebagai pencari nafkah tunggal dalam keluarga, di samping menyatakan bahawa beliau sayang akan anak-anaknya termasuk mangsa, dan menyesal akan perbuatannya dan berjanji tidak akan memukul mangsa lagi. Tertuduh juga memohon supaya mangsa dikembalikan kepadanya dan mangsa diletakkan di bawah jagaan nenek sebelah ibu. Pihak pendakwa menggesa mahkamah

24 [2017] *MLJU* 2287.

menjatuhkan hukuman bersifat teladan dan pencegahan atas kesalahan serius yang dilakukan kerana umur mangsa yang masih terlalu muda, iaitu lima tahun sembilan bulan, mangsa ialah anak kandung tertuduh, kecederaan yang dialami mangsa serius dan penderaan tersebut memberikan kesan terhadap emosi mangsa. Mahkamah berpendapat bahawa walaupun tertuduh mengaku bersalah, mahkamah melihat pendekatan yang lebih sesuai untuk menentukan hukuman adalah seperti dalam kes *PP lwn Leonard Glenn Francis*²⁵ yang meletakkan kepentingan awam sebagai pertimbangan paling utama dan matlamat hukuman yang bukan sahaja mahu menghukum pesalah tetapi juga menghalang dan mencegah orang lain daripada melakukan jenayah.

Pandangan Hakim Syaikh Daud Ismail dalam kes *PP lwn Yap Huat Heng*²⁶ yang meletakkan keperluan menghalang dan mencegah orang lain daripada melakukan jenayah demi kepentingan awam mengatasi pertimbangan kesalahan pertama tertuduh. Kepentingan awam menurut kes *Pendakwaraya lwn Chua Seng Hoo dan 6 Lagi*²⁷ termasuk memberikan kesedaran kepada orang awam tentang keburukan sesuatu perbuatan jenayah dan hukuman berat yang dijatuhkan hendaklah setimpal dengan tahap jenayah yang dilakukan. Mahkamah berpendapat bahawa bertanggungjawab untuk menegakkan undang-undang berkaitan dengan penderaan dan hukuman yang dijatuhkan mestilah memberikan mesej yang jelas kepada umum tentang keseriusan kesalahan penderaan kanak-kanak dan komitmen pihak berkuasa untuk memerangi jenayah. Oleh itu, mahkamah melihat pemenjaraan sebagai hukuman yang paling sesuai dan menjatuhkan hukuman 10 tahun penjara kepada tertuduh sebagai teladan kepada masyarakat umum.

Hukuman penjara bagi kes *Tan Keng Thong*, iaitu 10 tahun jauh lebih tinggi berbanding dengan kes *Lee Seet Yeng* yang dipenjara dua hari sahaja berserta bon berkelakuan baik yang juga sangat berbeza dengan pendekatan dalam kes *Basri bin Talib* yang dipenjarakan

25 [1989] 2 *CLJ* (Rep) 320.

26 [1986] *CLJ* (Rep) 645.

27 [2013] 1 *LNS* 1469.

setahun dan bon berkelakuan baik setelah mengambil kira hubungan baik perayu dengan mangsa selepas insiden penderaan sedangkan dalam kedua-dua kes *Tan Keng Thong* dan *Basri bin Talib* melibatkan bapa sebagai pendera dan anak sebagai mangsa. Dalam kes *Nor Azli bin Abdul Wahab* pula, hukuman penjara lapan tahun dikenakan terhadap perbuatan pengabaian. Dalam hal ini, didapati mahkamah meletakkan pemberat yang berbeza terhadap pengakuan salah dan kepentingan awam. Kes yang dibincangkan membuktikan bahawa kebijaksanaan hakim untuk menentukan hukuman adalah antara faktor utama untuk menentukan faedah dan kebaikan yang diperoleh daripada had maksimum hukuman.

KESIMPULAN

Perlindungan kanak-kanak yang berkesan menuntut komitmen dan kerjasama bersepadu semua pihak, termasuk ibu bapa, masyarakat, guru dan pihak berkuasa. Sebagai golongan yang terdedah kepada pelbagai risiko penderaan, eksploitasi, manipulasi dan pengabaian, perlindungan berterusan yang merangkumi semua aspek bukan menjadi tanggungjawab kerajaan atau ibu bapa semata-mata, malahan semua pihak. Undang-undang negara perlu berkembang dan membangun selari dengan pembangunan dan perkembangan undang-undang yang berkaitan dengan perlindungan kanak-kanak. Agenda perlindungan kanak-kanak perlu menjadi agenda kebangsaan, sentiasa diberikan keutamaan dan tidak disisihkan untuk memberikan laluan kepada agenda lain kerana kanak-kanak merupakan golongan yang sangat berharga dan masa depan mereka akan terkesan dengan tindakan segelintir ibu bapa yang tidak bijak pada hari ini.

Oleh itu, hukuman berat semata-mata tidak boleh mencegah jenayah terhadap kanak-kanak kerana tanpa ibu bapa yang bertanggungjawab, masyarakat yang prihatin dan pihak berkuasa yang berintegriti, kanak-kanak akan terus menjadi mangsa dan sebarang usaha pemulihan yang berlaku selepas tragedi tidak dapat mengembalikan semula situasi asal kanak-kanak tersebut. Perlindungan kanak-kanak memerlukan semua pemegang taruh memainkan peranan masing-masing supaya hukuman akhirnya

tidak perlu dijatuhkan kerana kejadian jenayah berkurangan.

Pindaan Akta Kanak-kanak 2001 adalah sebahagian daripada usaha untuk membentuk undang-undang yang benar-benar mampu melindungi kanak-kanak sesuai dengan perubahan zaman, di samping menjaga hak dan kepentingan mereka. Pindaan ini mencerminkan perubahan sosial dan persekitaran yang berlaku dalam negara dan dunia yang merupakan suatu kaedah untuk menyediakan perlindungan undang-undang yang berkesan pada masa hadapan. Walau apa-apa pun pindaan yang dibuat untuk melindungi kanak-kanak, prinsip keadilan perlu sentiasa dijunjung.

RUJUKAN

(2013) 7 *MLJ* 699.

(2016) 1 *LNS* 1570.

[1986] *CLJ* (Rep) 645.

[1989] 2 *CLJ* (Rep) 320.

[2007] 2 *MLJ* 193.

[2013] 1 *LNS* 1469.

[2017] *MLJU* 2287.

Barrel, R. (2015). Imperial College London student jailed for 30 000 child abuse images. *Huffpost*. https://www.huffingtonpost.co.uk/2015/05/09/nur-fitri-azmeer-nordin_n_7247098.html?guccounter=11 at 12 April 2018.

Bernama. (2017, 16 Mac). Perbalahan dalam Keluarga Punca Utama Kes Dera Kanak-Kanak. *Mstar*. Retrieved from <http://www.mstar.com.my/berita/berita-semasa/2017/03/16/perbalahan-kes-dera/#DgYJQ2WEQAvulKIO.99> at 30 April 2018.

Bernama. (2017, 28 Ogos). 581 kes penderaan kanak-kanak dilaporkan sejak 2015 hingga Jun ini. *Astro Awani*. <http://www.astroawani.com/berita-malaysia/581-kes-penderaan-kanak-kanak-dilaporkan-sejak-2015-hingga-jun-ini-153656> at 30 April 2018.

Cruz, M. (2018, 26 Mei). Stiffer penalties for violators of child protection laws pushed. *Manilastandard.net*. Retrieved from <http://manilastandard.net/news/national/266612/stiffer-penalties-for->

- violators-of-child-protection-laws-pushed.html. at 27 Mei 2018.
- Gordon, M. A., & Glaser, D. (1991). The use and effects of financial penalties in municipal courts. *Criminology*, 29(4), pp. 651 – 676.
- Kraus, J. (1974). The deterrent effect of fines and probation on male juvenile offenders. *Australian and New Zealand Journal of Criminology*, 7(4), pp. 231 – 240.
- Lawlor, J., & Thistle, S. (2018, 31 Mei). Lepage to push for child protection reforms, seek criminal penalties for failure to report suspected abuse. Retrieved from <https://www.pressherald.com/2018/05/31/lepage-says-child-deaths-a-result-of-out-of-date-system/> at 1 Jun 2018.
- Mann, H., Garcia-Rada, X., Hornuf, L., & Tafurt., J. (2016). What deters crime? Comparing the effectiveness of legal, social, and internal sanctions across countries. *Front. Psychol*, 7, p. 85.
- Mann, R. E., Vingilis, E. R., Gavin, D., Adlaf, E., & Anglin, L. (1991). Sentence severity and the drinking driver: Relationships with traffic safety outcomes. *Accident, Analysis and Prevention*, 23(6), pp. 483 – 491.
- Mc Veigh, K. (2016, 6 Jun). Richard Huckle given 22 life sentences for abuse of Malaysian children. *The Guardian*. Retrieved from <https://www.theguardian.com/uk-news/2016/jun/06/richard-huckle-given-23-life-sentences-for-abusing-malaysian-children> at 5 Mei 2018.
- Moffatt, S., & Poynton, S. (2007). The deterrent effect of higher fines on recidivism: Driving offences. *Crime and Justice Bulletin* (106): *NSW Bureau of Crime Statistics and Research*, pp. 3 – 7.
- n. n. (2015, 7 April). Seorang pesalah pedofilia bebas selepas jalani hukuman di UK - Timbalan KPN. *Mstar Online*. Retrieved from <http://www.mstar.com.my/berita/berita-semasa/2015/05/07/pesalah-pedofilia-bebas/#AAVikS6IS05UgaUw.99> at 14 April 2018.
- n. n. (2016, 28 Julai). Peraturan Lebih Garang Bela Nasib Kanak-kanak. *Harian Metro*. Retrieved from <https://www.pressreader.com/malaysia/harian-metro/20160728/281947427215128> at 12 Mei 2018.
- n. n. (2017, 17 Mac). 4652 Kes Penderaan Libatkan Kanak-kanak. *Utusan Online*. Retrieved from <http://www.utusan.com.my/berita/parlimen/4-652-kes-penderaan-libatkan-kanak-kanak-1.458091> at 15 April 2018; dan n. n. (2016, 21 Mac). Kerajaan harus percepatkan pindaan Akta Kanak-kanak – MCPF. *Bernamea*. Retrieved from <http://www.astroawani.com/berita-malaysia/kerajaan-harus-percepatkan-pindaan-akta-kanak-kanak-mcpf-99272> at 15 April 2018.
- Parlimen Malaysia. (2016). Penyata Rasmi Parlimen. Dewan Rakyat,

- Parlimen Ketiga Belas, Penggal Keempat. Mesyuarat Pertama. Bil. 19. 6 April 2016, p. 82.
- Powell, Andrian. (2007). *Paedophiles, child abuse and the internet: A practical guide to identification, action and prevention* (pp. 101 – 123). Oxford: Radcliffe Publishing.
- Stanley, J. (2001). Child abuse and the internet issues. *The Australian Institute of Family Studies*, 15.
- Steve Moffatt, & Suzanne Poynton. (2007). The deterrent effect of higher fines on recidivism: Driving offences. *Crime and Justice Bulletin (106): NSW Bureau of Crime Statistics and Research*, pp. 1 – 3.
- Tait, D. (2001). The effectiveness of criminal sanctions: A natural experiment, Report 33/96-7 to the Criminology Research Council. University of Canberra.
- Tapper, J., & Satija, B. (2018, 21 April). India to introduce death penalty for child rapists. Retrieved from <https://www.theguardian.com/world/2018/apr/21/india-poised-to-introduce-death-penalty-for-child-rapists> at 20 Mei 2018.
- The Conservative. (2015). Harper announces new measures to protect children and increase penalties for serious crimes. The Conservative Party of Canada. Retrieved from <https://www.conservative.ca/harper-announces-new-measures-to-protect-children-and-increase-penalties-for-serious-crimes-2/> at 20 Mei 2018.